

සබ්බසුත්තං

සබ්බ සූත්‍රය

23. සාවකීයං—

23. සැවැත්තුවර—

සබ්බං වො භික්ඛවෙ, දෙසිස්සාමී¹ නං සුඤ්ඤාචාරාං. කිඤ්ච භික්ඛවෙ, සබ්බං: චක්ඛුඤ්ඤාචාරාං රූපා ව, සොතඤ්ඤාචාරාං සද්දා ව, ඝාතඤ්ඤාචාරාං ගන්ධා ව, ජීවිහා ව රසා ව, කායො ව ඵොට්ඨබ්බා ව, මනො ව ධම්මා ව ඉදං චූච්චති භික්ඛවෙ, සබ්බං.

මහණෙනි, තොපට සියල්ල දෙසමි. එය අසව. මහණෙනි, සියල්ල යනු කිම යත්: චක්ඛුස යැ, රූපයෝ යැ ශ්‍රෝත්‍ර යැ ශබ්දයෝ යැ ස්පර්ශ යැ ගන්ධයෝ යැ ජීව්හා යැ රසයෝ යැ කාය යැ ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයෝ යැ මනස යැ ධර්මයෝ යි. මහණෙනි, මේ සියල්ල යි කියනු ලැබේ.

යො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: අහමෙතං සබ්බං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං සබ්බං පඤ්ඤාපෙස්සාමිති, තස්සා වාචාවක්ඛුරෙවස්ස². පුට්ඨො ව න සම්පායෙය්‍යා, උත්තරිඤ්ච විසාතං ආපජ්ජෙය්‍යා. තං කස්ස හෙතු යථා තං භික්ඛවෙ, අවිසයස්මිත්ති.

මහණෙනි, යමෙක් “මම තෙල සියල්ල පිළිකෙව කොට අන් සියල්ලක් පනවමි” යි මෙසේ කියා නම් ඔහුගේ ඒ වදන් වචන මාත්‍ර මැ වන්නේ යැ. එ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, අවිසය හෙයින් යි.

1. 3. 2.

1. 3. 2.

පහානසුත්තං

ප්‍රහාණ සූත්‍රය

24. සාවකීයං—

24. සැවැත්තුවර—

සබ්බස්පහානාය³ වො භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසිස්සාමි: තං සුඤ්ඤාචාරාං. කතමො ව භික්ඛවෙ, සබ්බස්පහානාය ධම්මො: චක්ඛුං භික්ඛවෙ පහාතබ්බං, රූපා පහාතබ්බා, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං පහාතබ්බං, චක්ඛුසම්ඵස්සො පහාතබ්බො, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සපච්චයා උප්පජ්ජති වෙදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි පහාතබ්බං -පෙ-

මහණෙනි, තොපට සථිප්‍රහාණයට දහමි දෙසමි. එය අසව මහණෙනි, සථිප්‍රහාණයට දහමි කවරෙ යත්: මහණෙනි, චක්ඛුස (උපදවන තෘෂ්ණාව) ප්‍රහාණය කටයුතු යැ. රූපයෝ ප්‍රහාණ කටයුත්තාහ. චක්ඛුර්විඤානය ප්‍රහාණ කටයුතු යැ. චක්ඛුස්සංස්පඨිය ප්‍රහාණ කටයුතු යැ.

වක්‍රස්සංස්පෘෂ්ට්‍යයෙන් උපදනා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නො දුක් නො සුව වූ හෝ යම් වේදයිතයෙක් ඇත් නම් ඒ ද ප්‍රභාණ කටයුතු ...

ජීවිහා පහාතබ්බො, රසා පහාතබ්බො, ජීවිහාවිඤ්ඤාණං පහාතබ්බං, ජීවිහා සම්ප්ප්සො පහාතබ්බො, යම්පිදං ජීවිහාසම්ප්ප්සප්ච්චයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි පහාතබ්බං. -පෙ-

ජීව්වා (උපදවන තෘෂ්ණාව) ප්‍රභාණ කටයුතු යැ. රසයෝ ප්‍රභාණ කටයුත්තාහ. ජීව්වා විඤානය ප්‍රභාණ කටයුතු යැ. ජීව්වාසංස්පෘෂ්ට්‍ය ප්‍රභාණ කටයුතු යැ. ජීව්වාසංස්පෘෂ්ට්‍යයෙන් උපදනා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නො දුක් නො සුව වූ හෝ යම් වේදයිතයෙක් ඇත් නම් ඒ ද ප්‍රභාණ කටයුතු ...

මනො පහාතබ්බො, ධම්මා පහාතබ්බො, මනොවිඤ්ඤාණං පහාතබ්බං, මනොසම්ප්ප්සො පහාතබ්බො, යම්පිදං මනොසම්ප්ප්සප්ච්චයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි පහාතබ්බං. අයං බො භික්ඛවෙ, සබ්බජ්ජහානාය ධම්මොති.

භවච්ඡේදන සංකප්පාන මනස (උපදවන තෘෂ්ණාව) ප්‍රභාණ කටයුතු යැ ආලම්බන සංකප්පාන ධර්මයෝ ප්‍රභාණ කටයුත්තාහ. මනෝවිඤානය ප්‍රභාණය කටයුතු යැ. මනස්සංස්පෘෂ්ට්‍ය ප්‍රභාණ කටයුතු යැ. මනස්සංස්පෘෂ්ට්‍යයෙන් උපදනා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නො දුක් නො සුව වූ හෝ යම් වේදයිතයෙක් ඇත් නම් ඒ ද ප්‍රභාණ කටයුතු .